

Arrest

nr. 204 577 van 29 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Montenegrijnse nationaliteit te zijn, op 26 december 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 november 2017 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van diens beslissing van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 januari 2018 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 5 oktober 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

Vreemdelingenwet). Deze aanvraag wordt op 26 februari 2013 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding onontvankelijk verklaard. De verzoekende partij gaat tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.2. Bij arrest van 12 december 2014 met nummer 135 038 vernietigt de Raad de beslissing van 26 februari 2013.

1.3. De verblijfsaanvraag van 5 oktober 2012 wordt vervolgens op 22 januari 2015 onvankelijk verklaard, maar op 19 februari 2015 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) ongegrond verklaard. De verzoekende partij gaat in beroep bij de Raad.

1.4. Op 24 april 2015 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 12 mei 2015 door de gemachtigde van de staatssecretaris onontvankelijk verklaard. De verzoekende partij gaat in beroep bij de Raad.

1.5. Op 18 januari 2017 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Deze aanvraag wordt op 28 maart 2017 door de gemachtigde van de staatssecretaris onontvankelijk verklaard. De verzoekende partij gaat opnieuw in beroep bij de Raad.

1.6. Bij arrest van 31 mei 2017 met nummer 187 807 vernietigt de Raad de beslissing van 19 februari 2015. Bij arrest van dezelfde datum met nummer 187 808 stelt de Raad de afstand vast van het beroep gericht tegen de beslissing van 12 mei 2015.

1.7. Op 6 september 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 5 oktober 2012 ongegrond wordt verklaard en een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.8. Bij arrest van 17 oktober 2017 met nummer 192 777 vernietigt de Raad de beslissing van 28 maart 2017.

1.9. Op 20 november 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 18 januari 2017 onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing die de verzoekende partij op 27 november 2017 ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.1.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

[K.B.] [R.R.: ...]

[...]

nationaliteit: Montenegro

ook gekend als nationaliteit: Kosovo

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 5.10.2002 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 18.1.2017 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 17.11.2017 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Echter het voorgelegde medische getuigschrift (en bijlagen) bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene :

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 17.11.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat deze ziekte een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.

Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.”

Het advies van een arts-adviseur van 17 november 2017 waarnaar wordt verwezen en dat de verzoekende partij samen met deze beslissing ter kennis wordt gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag om evaluatie van het standaard medisch getuigschrift voorgelegd door [K.B.] in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 18.01.2017.

Vooreerst vraagt U me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 18/1/2017 en 05/10/2012 te vergelijken (Artikel 9ter §3 – 5°). Mr. [K.] legt in zijn aanvraag d.d. 18/01/2017 een SMG voor d.d. 15/12/2016, opgesteld door Dr. [P.W.], chirurg, een geneesmiddelenvoorschrift d.d. 07/12/2016 van Dr. [E.B.] (huisarts), laboresultaten d.d. 06/11/2016, psychiatrische verslagen d.d. 27/10/2016 en 19/04/2016 van Dr. [L.D.W.] en een attest van erkenning van handicap d.d. 27/09/2016. Uit deze medische stukken blijkt dat de diagnoses en hun respectievelijke behandeling van Mr. [K.] ongewijzigd zijn t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 05/10/2012.

Op het SMG d.d. 15/12/2016, de erkenning van handicap d.d. 27/10/2016 en de psychiatrische verslagen d.d. 27/10/2016 en 19/04/2016 wordt namelijk vermeld dat Mr. [K.] sinds kinderleeftijd een mentale beperking heeft met psychotische symptomen (schizofrene) die behandeld worden en stabiel blijven met antipsychotica en sporadisch sedativa en waarvoor genezing niet mogelijk is en waarvan dus de mentale handicap sinds kinderleeftijd met verminderde zelfredzaamheid ook reeds bekend was. De voorgelegde medische stukken bevestigen tot zover de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van Mr. [K.].

Evenwel het voorgelegde medische getuigschrift en het geneesmiddelenvoorschrift d.d. 07/12/2016 van Dr. [B.E.], huisarts en de labo-uitslag d.d. 06/11/2016 bevatten eveneens elementen die niet eerder werden ingeroepen nl: arteriële hypertensie (verhoogde bloeddruk) behandeld met een water-afdrijvend middel en een verhoogd cholesterolgehalte in het bloed behandeld met een cholesterolverlagend

middel. Beide aandoeningen kunnen echter behandeld worden met een aangepast vet- en zoutvrij dieet waardoor medicatie overbodig kan worden.

Samenvattend blijkt uit de medische stukken dat het gaat om een 34-jarige gehuwde man met mentale retardatie en psychotische symptomen, stabiel met medicamenteuze behandeling, die momenteel een hoge bloeddruk heeft en een verhoogd cholesterolgehalte, voorlopig behandeld met een diureticum en een cholesterolverlager, die door een aangepast dieet overbodig zouden kunnen worden.

Bijgevolg stel ik vast dat er kennelijk geen sprake is van een ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft (een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid van Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980) en die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van genoemd Artikel (Artikel 9ter §3 - 4°)."

1.10. Eveneens op 20 november 2017 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris opnieuw een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing die de verzoekende partij samen met de eerste bestreden beslissing ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven luiden als volgt:

"De heer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: [K.B.]

[...]

nationaliteit: Montenegro

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van geldig paspoort

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: geen gevolg gegeven aan het bevel het grondgebied te verlaten dd 24.5.2013, betekend op 29/5/2013".

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

De verzoekende partij zet haar middel uiteen als volgt:

"aangezien de bestreden beslissing gesteund is op het verslag dd. 17.11.17 van de arts-adviseur van DVZ (zijnde Dr. [T.D.W.]) (zie in bijlage stuk 2); aangezien voormeld verslag NERGENS vermeldt dat er voor verzoeker een betaalbare én toegankelijke behandeling mogelijk is in zijn land van herkomst !;

aangezien verzoeker bij zijn aanvraag art. 9ter. Vw. van 18.01.17 ondermeer de beslissing van 27.09.16 van de FOD SOCIALE ZEKERHEID voegde op basis waarvan hij een erkenning als persoon met een handicap met een vermindering van 66% van het verdienvermogen alsmede een vermindering van de zelfredzaamheid van 14 punten bekwam;
aangezien bij beslissing van 23.11.17 de FOD SOCIALE ZEKERHEID voormelde erkenning met een jaar verlengde alsmede verzoeker bij deze beslissing nog steeds een vermindering van de zelfredzaamheid van 11 punten bekwam (zie stuk 4) aangezien voormeld stuk alsook de andere medische attesten, dewelke door verzoeker waren gevoegd n.a.v. zijn aanvraag art. 9ter. Vw. weldegelijk bekend waren bij Dr. [T.D.W.], hetgeen ten overvloede blijkt uit haar verslag van 17.11.17 (zie stuk 3) opgesteld n.a.v. de aanvraag art. 9ter. Vw. van 21.12.16 van verzoeker;
aangezien sowieso uit de medische attesten van verzoeker, dewelke door de arts-adviseur werden beoordeeld, niet blijkt dat zijn aandoening, een tijdelijke aandoening is, een aandoening is die slechts tijdelijke opvolging behoeft, op korte termijn geneesbare aandoening is of een aandoening waarvoor de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet (zie RvV 79973, 23 april 2012);
aangezien dit nog eens ten overvloede blijkt uit een recent medisch attest m.bt. verzoeker (zie stuk 3 - kopie medische attest dd. 30.10.17 Dr. [V.M.H.] - spoedarts AZ NIKOLAAS)
aangezien aldus de bestreden beslissing dan ook niet gestoeld is op een correcte feitenvinding;
dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 20.11.17 dan ook niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en vooral artikel 9 ter Vreemdelingenwet en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;
dat dit uiteraard ook de nietigheid met zich meebrengt van het bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoeker betekend op 27.11.17 daar deze gebaseerd is op/voortvloeit uit de onontvankelijkheidsbeslissing van 20.11.17'.

2.2.1. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissingen blijkt genoegzaam dat de inhoud de verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. Aldus is voldaan aan het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd. Op geen enkele wijze geeft de verzoekende partij aan dat de voorziene motiveringen haar niet in staat stellen om te begrijpen op welke gronden de bestreden beslissingen zijn genomen of dat de voorziene motiveringen niet als pertinent en draagkracht, en dus afdoende, zijn te beschouwen in de zin van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

2.2.2. Waar de verzoekende partij de eerste bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert, dient het middel te worden onderzocht vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en dit in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid, zoals in casu het geval, maakt, schendt verder slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door

het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt daarnaast de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De in casu relevante bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luiden verder als volgt:

“§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

[...]

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

[...]

4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, § 3, 1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

[...].”

Voorafgaandelijk merkt de Raad op dat waar de eerste bestreden beslissing is gesteund op zowel § 3, 4° als § 3, 5° van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, het evident is dat deze beide toepassingsgevallen elkaar uitsluiten. Ofwel zijn er, in geval van een meervoudige verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, geen nieuwe elementen in vergelijking met een vorige aanvraag op deze grond, en in dit geval dient toepassing te worden gemaakt van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet, ofwel is er wel degelijk sprake van nieuwe elementen in vergelijking met een vorige aanvraag op deze grond, en in dat geval vindt voormelde wetsbepaling geen toepassing maar dient een nieuwe, inhoudelijke beoordeling plaats te vinden in het licht van de voorgelegde nieuwe elementen. In casu – en gelet op het gestelde in de eerste bestreden beslissing dat *“het voorgelegde medische getuigschrift (en bijlagen) bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene”*, waarna toepassing wordt gemaakt van artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet – dient te worden aangenomen dat de eerste bestreden beslissing wezenlijk is gesteund op deze laatste wetsbepaling en in geen geval een voldoende grondslag kan vinden in artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Dit alles sluit niet uit dat de arts-adviseur in zijn advies een onderscheid maakt tussen enerzijds die elementen die wel reeds voorlagen in een eerdere verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en die in het kader van deze aanvraag zijn of zullen worden beoordeeld, en anderzijds die elementen die daadwerkelijk nieuw zijn. Hij kan zich beperken tot een inhoudelijke toetsing van de nieuw aangebrachte gegevens aan de toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partij betoogt dat in het verslag van de arts-adviseur nergens wordt vermeld dat er een betaalbare en toegankelijke behandeling voor haar mogelijk is in het land van herkomst. De verzoekende partij gaat met haar kritiek echter voorbij aan de eigenlijke beoordelingen in het advies van de arts-adviseur. De arts-adviseur stelt vooreerst vast dat de ingeroepen mentale beperking met psychotische symptomen (schizofrenie) reeds werd ingeroepen in de aanvraag van de verzoekende partij van 5 oktober 2012. De arts-adviseur stelt dat uit de nieuw voorgelegde stukken blijkt dat de diagnoses en hun respectievelijke behandelingen ongewijzigd zijn ten aanzien van de medische stukken die reeds waren gevoegd bij de aanvraag van 5 oktober 2012, alsook dat de ter staving van de huidige aanvraag voorgelegde stukken enkel de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigen. Zij was dus van oordeel dat een nieuwe, inhoudelijke toetsing van deze (medische) elementen aan de

toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zich niet opdrong, waar deze in het kader van de aanvraag van 5 oktober 2012 is/wordt doorgevoerd. In tweede instantie stelt de arts-adviseur vast dat er thans bijkomend nog sprake is van een arteriële hypertensie behandeld met een waterafdrijvend middel en een verhoogd cholesterolgehalte in het bloed behandeld met een cholesterolverlagend middel. Zij oordeelt dat deze behandelingen niet noodzakelijk of essentieel zijn, nu deze aandoeningen ook kunnen worden behandeld met een aangepast vet- en zoutvrij dieet, waardoor medicatie overbodig is. In deze omstandigheden ziet de Raad niet in dat de arts-adviseur nog diende over te gaan tot een onderzoek van de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland. Wat de psychische gezondheidsproblematiek betreft, werd deze zo reeds doorgevoerd in de beslissing van 6 september 2017 waarbij de eerdere verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 5 oktober 2012 ongegrond werd verklaard. De verzoekende partij weerlegt de vaststelling niet dat zij in het kader van de thans voorliggende aanvraag in dit verband geen nieuwe elementen inriep in vergelijking met deze die zij reeds inriep in de aanvraag van 5 oktober 2012, zodat niet blijkt waarom in dit verband een hernieuwd onderzoek naar de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland diende plaats te vinden. Daarnaast bestaat er geen noodzaak om over te gaan tot een dergelijk onderzoek wat de hypertensie en cholesterolproblemen betreft, gelet op de vaststelling van de arts-adviseur dat een behandeling hiervan niet noodzakelijk is ter voorkoming van een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook deze beoordeling van de arts-adviseur wordt door de verzoekende partij niet betwist, laat staan weerlegd.

De verzoekende partij wijst erop dat zij bij de thans voorliggende aanvraag van 18 januari 2017 een beslissing van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid van 27 september 2016 heeft gevoegd. Uit het medisch advies blijkt evenwel dat de arts-adviseur rekening heeft gehouden met dit voorgelegde stuk. Zij was evenwel van oordeel dat aan de hand van dit stuk geen gewijzigde gezondheidssituatie blijkt in vergelijking met de gezondheidssituatie zoals deze reeds bleek uit de stukken zoals deze voorlagen in het kader van de verblijfsaanvraag van 5 oktober 2012. Zij stelt vast dat de verzoekende partij de mentale handicap met verminderende zelfredzaamheid reeds heeft sinds de kindertijd en deze dus ook reeds gekend was. De verzoekende partij brengt andermaal geen concrete argumenten naar voor ter weerlegging van deze vaststelling.

Waar de verzoekende partij verwijst naar een nieuw stuk van de FOD Sociale Zekerheid van 23 november 2017, dient te worden vastgesteld dat dit stuk niet was gevoegd bij de thans voorliggende aanvraag en het zelfs dateert van na het nemen van de bestreden beslissing. Het bestuur kon hiervan op dat ogenblik dan ook geen kennis hebben. De Raad kan in het kader van een wettigheidstoetsing geen rekening houden met documenten die niet ter beschikking waren van het bestuur op het ogenblik dat de bestreden beslissingen werden genomen. Het komt ook niet aan de Raad toe dit stuk in de plaats van het bevoegde bestuur te beoordelen. Ook het medisch attest van 30 oktober 2017 werd niet aan de aanvraag gevoegd of tijdig ter kennis gebracht aan het bestuur. Bijgevolg kan het de verwerende partij evenmin worden tegengeworpen dat zij hiermee ten onrechte geen rekening heeft gehouden. Dit stuk kan niet dienstig worden aangebracht in de huidige annulatieprocedure.

De verzoekende partij betoogt nog dat de door haar voorgelegde medische stukken leren dat het in casu niet gaat om een tijdelijke aandoening en evenmin om een aandoening die slechts een tijdelijke opvolging behoeft, op korte tijd geneesbaar is of waarvan de behandeling op korte termijn kan worden stopgezet. De Raad dient vast te stellen dat dit betoog op geen enkele wijze concreet wordt uitgewerkt. Het is zelfs niet duidelijk op welke aandoeningen dit betoog dan betrekking heeft. Inzake de psychische problemen van de verzoekende partij wordt in de eerste bestreden beslissing enkel vastgesteld dat op dit punt geen nieuwe elementen blijken in vergelijking met de verblijfsaanvraag van 5 oktober 2012. Voormeld betoog is niet van aard deze vaststelling onderuit te halen. Inzake de hypertensie en het verhoogde cholesterolgehalte was de arts-adviseur verder van oordeel dat een verdere behandeling hiervan niet noodzakelijk of essentieel is, waar een aangepast vet- en zoutvrij dieet de medicatie overbodig kan maken. Voormeld betoog van de verzoekende partij, dat op geen enkele wijze wordt onderbouwd met concrete medische vaststellingen, is eveneens onvoldoende specifiek om het incorrect of onzorgvuldig karakter van deze beoordeling van de arts-adviseur aannemelijk te maken. Er blijkt dan ook niet dat dit betoog van de verzoekende partij kan leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Er blijkt ook niet dat de verwijzing naar een arrest van de Raad in dit verband dienstig is. De verzoekende partij toont niet aan dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het betreffende arrest gelijkaardig zijn aan deze in voorliggende zaak. Arresten van de Raad hebben in de continentale rechtstraditie ook geen precedentswaarde.

De verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bevindingen van de arts-adviseur en/of de verwerende partij zijn gebaseerd op een gebrekkige of onjuiste feitenvinding of dat deze een incorrecte toepassing maakte(n) van de toepasselijke wets- of reglementaire bepalingen. Enig kennelijk onredelijk of onzorgvuldig handelen blijkt evenmin.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel of van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

2.2.3. De verzoekende partij stelt dat indien de eerste bestreden beslissing wordt vernietigd, ook de tweede bestreden beslissing – het bevel om het grondgebied – dient te worden vernietigd. Uit de voorgaande bespreking van het middel volgt evenwel dat de verzoekende partij geen grond tot nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing aannemelijk heeft gemaakt. Deze vaststelling volstaat wat de tweede bestreden beslissing betreft.

2.2.4. Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig mei tweeduizend achtien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS